

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI V.
COMPARTIMENT SOLUȚIONARE CONTESTAȚII

Str. Ștefan cel Mare, nr. . V., jud. V.
Tel : .....
e-mail : admin.vsvsjudx01.vs@mfinante.ro

DECIZIA Nr. 11/08.04. 2009 privind soluționarea contestației formulate de S.C. R. C. S.R.L. H., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V. sub nr. X /25.02.2009

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V. a fost sesizată de către Activitatea de inspecție fiscală V., serviciul Inspecție fiscală I prin adresa nr. .. din 06.03.2009, înregistrată la D.G.F.P. V. sub nr. .. din 11.03.2009, asupra contestației formulate de S.C. R. C. S.R.L. prin reprezentantul legal U. D.

S.C. R. C. S.R.L. are sediul în municipiul H., str. V., nr.,,, județul V., este înmatriculată la Oficiul Registrului Comertului de pe lângă Tribunalul V. sub nr. J.../1998 și are atribuit codul de înregistrare fiscală RO ...

Suma ce face obiectul contestației este în cuantum de **S lei** stabilită prin Decizia de impunere fiscală nr. x/30.01.2009 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr.x din 27.01.2009, din care:

- **S1 lei – impozit pe profit;**
- **S2 lei – majorări de întârziere aferente;**
- **S3 lei – taxa pe valoarea adăugată;**
- **S4 lei – majorări de întârziere aferente.**

Contestația a fost depusă la data de 25.02.2009 de către reprezentantul legal al societății, potrivit art. 206 art. (1) lit. e) din Codul de procedură fiscală, republicat, înregistrată la Direcția generală a finanțelor publice a județului V. sub nr. ... și la A.I.F. V. sub nr. .... /25.02.2009, organul emitent al actului administrativ atacat, iar Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .. din 30.01.2009 a fost primită pe bază de semnătura la data de 09.02.2009, astfel că aceasta respectă termenul prevăzut de art. 207(1) din același act normativ.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207(1) și art. 209(1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, D.G.F.P. V. este competentă să se pronunțe asupra contestației formulate de S.C. R. C. S.R.L..

I Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de organele de inspecție fiscală nr... din 30.01.2009 societatea contestă suma de S lei din care impozit pe profit în sumă de S1 lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de S2 lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de S4 lei, S.C. R. C. S.R.L. și susține că:

I.1. Referitor la impozitul pe profit

- organul de control a stabilit diferența de impozit pe profit calculat asupra bazei impozabile în sumă de ... lei reprezentând prestări servicii intermediere cedare lucrări, conform facturii fiscale nr. .../20.02.2007, emisă de S.C. V. I S.R.L. C., potrivit art. 21 alin. (4) lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

- societatea a respectat întocmai reglementările în materie fiscală privind impozitul pe profit în sensul că:

- „pentru a beneficia de serviciile societății V. I. SRL C., s-a încheiat contractul de prestări servicii nr. ./22.01.2007” pentru „intermedierea de lucrări de construcții civile, drumuri, amenajări hidrotehnice”;

- „ca urmare a intermediarii prestate de către V. I. C., s-a încheiat contractul de cesiune nr. ./25.01.2009 între S.C. M.G. I. S.R.L., S.C. R.C. S.R.L. H.I și Pr. comunei D., conform căruia S.C. M. G. I. S.R.L. cedează către S.C. R. C. S.R.L. H.I contractul de lucrări nr. ./14.12.2006, ... transferându-i toate drepturile și obligațiile care rezultă din acesta”;

- „pentru serviciile de intermediere prestate V. I. C. întocmește factura nr. .../20.02.2007 în valoare totală de .. lei, din care - .. lei fără TVA și .. lei TVA.”, achitată cu OP nr. ./20.02.2007 în valoare de ... lei, OP nr. ./20.02.2007 în valoare de .. lei(extras cont BCR nr./20.02.2007) și OP nr. ./23.02.2007 în valoare de ..lei (extras de cont BCR nr. ./23.02.2007).

Referitor la constatarea organului de control că d -nul B. C. nu este asociat și nici administrator al societății V. I. C., contestatoarea susține că, în conformitate cu extrasul de societate nr. ./30.01.2009, eliberat de ORC C., d-nul B. C. devine asociat unic nou în baza cererii de mențiuni nr. ./11.01.2007 și a Încheierii nr. ./14.01.2007 și se retrage din societate în baza cererii de mențiuni nr. ./26.07.2007 și a Încheierii nr. ./30.07.2007.

Astfel că, societatea R. C. S.R.L. H. consideră că a respectat în tocmai toate condițiile impuse de art. 21, alin. (4) lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și pct. 48 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 și, cheltuiala cu prestările de servicii în sumă de ... lei asupra căreia s-a calculat impozitul pe profit reprezintă cheltuială deductibilă, solicită admiterea contestației pentru capătul de cerere privind impozitul pe profit în sumă de S1lei și majorările aferente în sumă de S2 lei.

I. 2. Referitor la diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei și majorări de întârziere în sumă de S4 lei, societatea susține că,

- „organul fiscal nu a acordat dreptul de deducere prevalându-se de art. 145, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

- „pentru deducerea TVA aferent facturii nr. x/20.02.2007, emisă de S.C. V.I. C., în sumă de S3 lei, singurile condiții care trebuie îndeplinite sunt cele prevăzute de art. 145 din Legea nr. 571/2003 ce impun în mod expres ca achizițiile realizate de persoana impozabilă să fie destinate utilizării în folosul desfășurării operațiunilor taxabile, și respectiv, cele ale art. 146 lit. a), adică persoana impozabilă să dețină o factură fiscală care să cuprindă informațiile prevăzute în art. 155, alin. (5) Codul fiscal și nu îndeplinirea obligațiilor fiscale ale unor persoane”;

- „neacordarea dreptului de deducere a TVA pentru motive precum lipsa unui contract sau lipsa unor anexe în măsură să certifice prestarea serviciilor contractate (achitate) este lipsită de orice temei legal, [...] în acest sens s-a pronunțat și Curtea de apel Bacău, prin Decizia nr. 814/2006 când instanța a statuat că dispozițiile art. 21 alin. (4) lit. m) pct. 4 din HG 44/2004 nu sunt incidente în ce privește TVA”;

- societatea consideră că și-a dedus în mod legal TVA în sumă de S3 lei, drept pentru care solicită admiterea contestației pentru acest capăt de cerere cu accesoriile aferente în sumă de S4 lei.

În susținerea celor menționate mai sus anexează în copie xerox următoarele documente:

- „extrasul de societate nr. .... din 30.01.2009 eliberat de ORC ...”;

- „procesul verbal de recepție la terminarea lucrărilor ce fac dovada execuției lucrărilor ce sunt cuprinse în contractul de lucrări cu Primăria D... intermediare de S.C. V.. SRL C.”.

II. Prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ./30.01.2009 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul A.I.F. V. - serviciul Inspecție fiscală I în baza Raportului de inspecție fiscală nr. ./27.01.2009 au fost stabilite obligațiile fiscale suplimentare de plată în quantum total de .. lei reprezentând impozit pe profit în sumă de ..lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de .. lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de ... lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de .. lei, din care se contestă suma totală de S lei reprezentând impozit pe profit în sumă de S1 lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de S2 lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei cu majorări de întârziere aferente în sumă de S4 lei.

Diferența de obligație fiscală contestată la impozitul pe profit în sumă de S1 lei și la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei a rezultat ca urmare a considerării ca nedeductibile a cheltuielilor cu prestările de

servicii intermediere cedare contract lucrări în sumă de .. lei, conform facturii nr. ../20.02.2007 emisă de către S.C. V. I. S.R.L. C. în baza contractului de prestări servicii (intermediere - comision) nr. ../22.02.2007 încheiat cu S.C. R.. C.. S.R.L. H.

Totodată, organele de inspecție fiscală au constatat că în contractul de prestări servicii (intermediere – comision) nr...din 22.01.2007 nu este precizat termenul de execuție, tariful perceput și valoarea totală a contractului și nu s-a putut dovedi că serviciile de intermediere au fost efectiv prestate în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (4) lit. m) și art. 145 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a pct. 48 din H.G. 44/2004 privind Normele de aplicare a Legii nr. 571/2003.

Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației, semnat de conducătorul A.I.F. V., organul emitent al actului administrativ fiscal atacat, se menționează că nu s-a formulat plângere penală și se propune menținerea diferențelor stabilite în urma inspecției fiscale.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei și în raport cu prevederile legale în vigoare în perioada verificată, se reține:

III A. Referitor la impozit pe profit

Referitor la suma de S1 lei reprezentând impozit pe profit, **Agencia Națională de Administrare fiscală prin Direcția generală a finanțelor publice a județului V., este investită să se pronunțe dacă S.C. R.C. SRL datorează această obligație fiscală în condițiile în care nu face dovada că serviciile cu intermedierea facturate cu factura nr. ../20.02.2007 au fost efectiv prestate.**

In fapt, S.C. R.C. SRL nu este de acord cu obligația fiscală stabilită suplimentar de plată în sarcina sa la impozitul pe profit în sumă de S1 lei aferent cheltuielilor cu prestările de servicii efectuate de către S.C. V. I. S.R.L. C., conform facturii fiscale nr. 0000/20.02.2007, deoarece consideră că a respectat toate condițiile impuse de art. 21 alin. (4) lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și pct. 48 din H.G. nr. 44/2004 privind normele de aplicare a Legii nr. 571/2003, și ca urmare solicită admiterea contestației.

Obligația fiscală suplimentară stabilită de plată la impozitul pe profit în sumă de S1 lei, contestată de societate din decizia de impunere nr.x din 30.01.2009, a rezultat ca urmare a faptului că, organele de inspecție fiscală au constatat ca nedeductibile cheltuielile cu prestările de servicii de intermediere cedare lucrări din factura fiscală nr. 0000/20.02.2007, emisă de S.C. V.I. S.R.L. C. deoarece nu s-a făcut justificarea prestării efective a serviciilor facturate.

În drept, se fac aplicabile prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

art. 21

“ Cheltuieli

(1) *"Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.*

[...]

(4) *Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:*

m) *cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte”;*

Norme metodologice (H.G. nr. 44/2004):

48.” Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- *serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, **precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului**, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; **prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;***

- *contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin **specificul activităților desfășurate”.***

Din analiza documentelor existente în dosarul cauzei s-a reținut că,

- în perioada verificată societatea a înregistrat în evidența contabilă proprie factura fiscală nr. 0000/20.02.2007, emisă de către S.C. V. I. S.R.L. Constanța, pentru prestări servicii intermediari cedări lucrări executate în baza contractului de prestări servicii nr. din 22.01.2007 pentru care nu a prezentat documente justificative, potrivit legii, prin care să facă dovada că serviciile de intermediere facturate au fost efectiv prestate;

- în contractul de prestări servicii nr. /22.01.2007 încheiat între S.C. V. I. S.R.L. Constanța în calitate de comisionar și S.C. R.C. S.R.L. H. în calitate de beneficiar nu s-au precizat clar prestările de servicii ce trebuie să fie executate, tariful perceput, valoarea totală a contractului și termene de îndeplinire a prevederilor contractuale, potrivit legii;

- societatea R. C. SRL în calitate de cesionar a încheiat contractul de cesiune nr. x din 25.01.2007 cu S.C. M. G.I. S.R.L. în calitate de cedent care cedează contractul de lucrări nr. x/14.02.2006 încheiat cu Primăria comunei D.i.;

- prin contractul de cesiune se stabilește numai preluarea contractului de lucrări nr. x/14.02.2006 și a obligațiilor care rezultă din acest contract și nu se precizează dacă încheierea acestuia s-a realizat prin intermediul altei societăți respectiv S.C. V. I. S.R.L. C..

Potrivit celor arătate în cuprinsul prezentei decizii, organul de soluționare, ținând seama de faptul că pentru diferența de obligație stabilită suplimentar de plată societatea nu a făcut dovada că serviciile facturate au fost efectiv prestate în conformitate cu prevederile pct. 48 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, potrivit art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, va respinge ca neîntemeiată contestația pentru suma de **S1 lei** reprezentând impozit pe profit.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că, a respectat întocmai reglementările în materie fiscală privind impozitul pe profit în sensul că „pentru a beneficia de serviciile societății V. I. SRL C., s-a încheiat contractul de prestări servicii nr.x/22.01.2007 pentru intermedierea de lucrări de construcții civile, drumuri, amenajări hidrotehnice” nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât în acest contract nu s-a precizat clar prestările de servicii ce trebuie să fie executate, tariful perceput, valoarea totală a contractului și termene de îndeplinire a prevederilor contractuale, potrivit pct. 48 din H.G. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației nici afirmația societății că „urmare a intermedierei prestate de către V. I.X C., s-a încheiat contractul de cesiune nr.x/25.01.2009 între S.C. M. G. I.T S.R.L., S.C. R. C. S.R.L. H. și Primăria comunei D., conform căruia S.C. M. G. I. S.R.L. cedează către S.C. R. C. S.R.L. H. contractul de lucrări nr. x/14.12.2006, ... transferându-i toate drepturile și obligațiile care rezultă din acesta” întrucât,

- contractul de cesiune s-a realizat ca urmare a voinței părților implicate;

- cesiunea, potrivit Codului civil, nu are alt efect decât acela de a se realiza cele convenite între S.C. M. G. I.ST S.R.L., S.C. R. C. S.R.L. H.și Primăria comunei D.;

- în contractul de cesiune nu s-a precizat că realizarea acestuia s-a datorat contractului de intermediere nr. x din 22.01.2007 încheiat între S.C. R. C. S.R.L. H. cu V. I. C..

III B. Referitor la taxa pe valoarea adăugată

Referitor la suma de S3 lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, **Agencia Națională de Administrare fiscală prin Direcția generală a finanțelor publice a județului V., este investită să se pronunțe dacă S.C. R. C. SRL datorează această obligație fiscală în condițiile în care nu face dovada că prestările de servicii intermediari, cedări lucrări au fost efectiv prestate în interesul societății.**

In fapt, S.C. R. C. SRL nu este de acord cu obligația fiscală stabilită suplimentar de plată în sarcina sa la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei aferentă cheltuielilor cu prestările de servicii facturate de către S.C. V. I. S.R.L. C., conform facturii fiscale nr. 00000/20.02.2007, deoarece consideră că are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată pentru că singurile condiții care trebuie îndeplinite sunt cele prevăzute de art. 145 și art. 146 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Obligația fiscală suplimentară stabilită de plată la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei, contestată de societate din decizia de impunere nr. x din 30.01.2009, a rezultat ca urmare a faptului că,

organele de inspecție fiscală nu au dat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată calculată asupra cheltuielilor cu prestările de servicii de intermediere cedare lucrări din factura fiscală nr. 0000/20.02.2007, emisă de S.C. V. I. S.R.L. C. deoarece nu s-a făcut justificarea prestării efective a serviciilor facturate.

În drept, se fac aplicabile prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

art. 145

“ Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...].”

Totodată sunt aplicabile și prevederile DECIZIE Nr. V din 15 ianuarie 2007 a Înaltei Curții de Casație și Justiție,

“În aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (4) lit. f) și ale art. 145 alin. (8) lit. a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și ale art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, stabilesc:

Taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea TVA.”

Din analiza documentelor depuse în susținerea cauzei s-a reținut că,

- S.C. R. C. S.R.L. H. în calitate de beneficiar a încheiat cu S.C. V. I. S.R.L. C. în calitate de comisionar contractul de prestări servicii nr.x/22.01.2007 în care nu s-au precizat prestările de servicii ce trebuie să fie executate, tariful perceput, valoarea totală a contractului și termenele de îndeplinire a prevederilor contractuale, potrivit legii;

- societatea R. C. SRL în calitate de cesionar a încheiat contractul de cesiune nr. X din 25.01.2007 cu S.C. M. G. I. S.R.L. în calitate de cedent care cedează contractul de lucrări nr. x/14.02.2006 încheiat cu Primăria comunei D.;

- prin contractul de cesiune se stabilește numai preluarea contractului de lucrări nr. x/14.02.2006 și a obligațiilor care rezultă din acest contract și nu se precizează dacă încheierea acestuia s-a realizat prin intermediul altei societăți respectiv S.C. V. I. S.R.L. C...

În condițiile în care societatea nu face dovada necesității efectuării cheltuielilor cu serviciile facturate de S.C. V. I. S.R.L. C. cu factura nr. 0000./20.02.2007, considerate nedeductibile la calculul impozitului pe profit organul fiscal, corect și legal nu a admis deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a Deciziei nr. V/2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, și ca urmare, potrivit art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru acest capăt de cerere.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că, „neacordarea dreptului de deducere a TVA pentru motive precum lipsa unui contract sau lipsa unor anexe în măsură să certifice prestarea serviciilor contractate (achitate) este lipsită de orice temei legal, [...] în acest sens s-a pronunțat și Curtea de apel Bacău, prin Decizia nr. 814/2006 când instanța a statuat că dispozițiile art. 21 alin. (4) lit. m) pct. 4 din HG 44/2004 nu sunt incidente în ce privește TVA” nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât,

- Decizia Curții de Apel Bacău invocată de societate are aplicabilitate numai în cauza pronunțată;

- societatea care nu a prezentat documente justificative care să furnizeze toate informațiile necesare identificării serviciilor facturate, dacă acestea au fost efectiv prestate, precum necesitatea efectuării cheltuielilor cu serviciile facturate în baza facturii fiscale nr. 0000./20.02.2007 nu are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și este posibilă și aplicarea Deciziei nr. V/2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației nici afirmația societății că „urmare a intermedierei prestate de către V. I. C., s-a încheiat contractul de cesiune nr. x/25.01.2009 între S.C. M. G.

I.T.S.R.L., S.C. R. C. S.R.L. H. și Primăria comunei D., conform căruia S.C. M.G. I. S.R.L. cedează către S.C. R. C. S.R.L. H. contractul de lucrări nr. x/14.12.2006, ... transferându-i toate drepturile și obligațiile care rezultă din acesta” întrucât,

- contractul de cesiune s-a realizat ca urmare a voinței părților implicate;
- cesiunea, potrivit Codului civil, nu are alt efect decât acela de a se realiza cele convenite între S.C. M. G. I.T.S.R.L., S.C. R. C. S.R.L. H.I și Primăria comunei D.;
- în contractul de cesiune nu s-a precizat că realizarea acestuia s-a datorat contractului de intermediere nr. x din 22.01.2007 încheiat între S.C. R. C. S.R.L. H.I cu V. I. C..

III. C. Referitor la majorările de întârziere în sumă de S lei respectiv majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de S2 lei și taxei pe valoarea adăugată în sumă de S4 lei:

În fapt, prin contestația formulată societatea nu motivează acest capăt de cerere astfel încât să rezulte altă situație decât cea constatată de organele de inspecție fiscală deși contestă majorările de întârziere stabilite prin decizia de impunere nr. x din 30.01.2009.

Se reține că acestea au fost calculate în mod legal de organul de inspecție fiscală conform prevederilor art. 119 și 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează :

art. 119 alin. (1) *“Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.”*

art. 120

(1) *“Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”*

(2) *“Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”*

În drept, se face aplicarea prevederilor art. 206 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 2007, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

(1) *“Contestația se formulează în scris și va cuprinde:*

[.....]

c) motivele de fapt și de drept;

[.....].”

și ale pct. 12 “. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 185 - Soluții asupra contestației din OMFP nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căruia:

12.1. *“Contestația poate fi respinsă ca:*

b) “nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

Având în vedere faptul că organul de soluționare nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal se va respinge contestația ca nemotivată pentru aceste capete de cerere.

Totodată, având în vedere principiul de drept conform căruia accesoriul urmează principalul contestația se va respinge ca neîntemeiată pentru suma totală de **S lei** reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată pentru perioada 25.04.2007 – 20.01.2009 în sumă de **S2 lei** și majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată pentru perioada 25.03.2007- 20.01.2009 în sumă de **S4 lei**.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu prevederile, art. 21 alin. (1) alin. (4) lit. m) art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 48 din H.G. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, Decizia nr. V/2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, art. 206 alin (1) lit. c), art. 207 alin. (1), art. 209 alin. (1) lit. a), art.

210 și art. 216 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, se:

DECIDE:

1. **Respingerea ca neîntemeiată** a contestației formulată de **S.C. R. C S.R.L.** cu sediul social în H., str. V., nr. x, județul V., pentru suma de **S** reprezentând :

- **S1 lei – impozit pe profit;**
- **S2 lei – majorări de întârziere aferente;**
- **S3 lei – taxa pe valoarea adăugată;**
- **S4 lei – majorări de întârziere aferente.**

2. Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie celor în drept spre a fi dusă la îndeplinire.

3. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, potrivit art. 210 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, republicat în anul 2007, și poate fi atacată, potrivit legii, la Tribunalul V. în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,